

тани тѣ возжелахѫ къмѣры (Ідолы). Стани, рекоха на Аарона, стани, да идемъ напрѣдъ. Направи ни Богове, които ще ны предводатъ. Кой знае, какво са е слѹчило на Мѡусея на пла нинѫ тѫ. Ааронъ са склони на това. Донесите ми, рече имъ, злато да ви излею Богове. Той часъ свора народъ-а всички тѣ свой и на жены тѣ си драгоценности тѣ, и гы предади на Аарона. Египтани тѣ кланалиса на злато, когото са именували Апїсъ. И Ааронъ зато излѣя на Ісрайлтани тѣте ле отъ злато. Народъ-а са поклони на то, и съ радостенъ гласъ выихнаха: Той е Ісрайлѣ, Богъ, които тѫ е извелъ отъ Египта!

Мѡусей зато приключениe ницио не е зналъ, Но Богъ, които види всако злодѣянїе и наказва, рече мъ: Слѣзъ отъ планинѫ та; Народъ-а когото си ты извелъ отъ Египта, сгрѣшилъ е твърдѣ, и са оуклонилъ отъ путь, когото мъ съмъ показаъ Азъ. Теле е излѣзъ отъ злато, и мъ са клани. За то съмъ го намѣрилъ, като непокоренъ и твърдоглавъ народъ, когото съвсѣма да искорени; а тебе ще направи праотецъ ваще на поголѣмъ народъ. — Добрый Мѡусей така са помоли на Бога. Ахъ, Господи! не наказвай народа, когато си извелъ така славно отъ Египта! Прости мъ того грѣха! Опоманиса за вѣрни тѣ си слѹги Авраама, Ісаака и Іакова. Овѣщалъ си имъ, чада та имъ като звѣзды тѣ на небо то да оумножишъ, и овѣщаникъ тѫ земѧ да имъ дадешъ, да владѣйтъ на нея за всегда. — Таа Мѡусеова молитва стана на Бога прѣятна. Мѡусей слѣзи отъ планинѫ тѫ, съ двѣ каменны скрижали (плочи), на които вѣше написанъ за конъ. Когато приближи при стана *) и видѣ теле то и съколо него игрѣ, распалисъ отъ гнѣвъ, и судари скрижали тѣ (плочи тѣ) въ стенѫ тѫ на планинѫ тѫ только силно, што са почупиха на частици. Всѣ теле то, стрѣши го на дреъно, хвѣрли праха мъ въ водѣ, и запсвѣда на Ісрайлтани тѣ да ѹж пѣшти. На Аарона рече: Какво ти е сгрѣшилъ народа,

*) Станъ ордїа,